

ईशान्य भारताला तोडण्याचे प्रयत्न हाणून पाडा!

'ऑपरेशन पिन-कोड'

१९७१ मध्ये ८०-९० लाख बांगलादेशी भारतात आले म्हणून आपले पाकिस्तानशी युद्ध झाले. केवळ ५००० घुसखोरांना हुसकावण्यासाठी कारगीलचे युद्ध झाले, पण पाच ते सहा कोटी घुसखोरांना परत पाठवण्यासाठी ज्यावेळेस 'एनआरसी', 'एनपीआर' संमत करण्यात आले, त्यावेळेस अनेक राजकीय पक्ष आणि सामाजिक संस्थांनी निदर्शने आणि हिंसाचार सुरू केला.

'द पायोनियर' दैनिकाने १५ जानेवारी २००५ रोजी बांगलादेशने भारताच्या विरोधात आखलेली अत्यंत घातक योजना उघडकीस आणली होती. बंगालच्या उत्तरेला एक निमूळता टापू आहे. (रुंदी फक्त २४ किमी) हाच भूभाग भारताला पूर्वाचलशी जोडतो. याला 'चिकन-नेक' असे म्हणतात. हा भाग तोडून संपूर्ण पूर्वाचलचा भारताशी संबंध तोडायचा आणि कश्मीरप्रमाणेच बिगरमुसलमान हटविण्याचा अथवा हाकलण्याचा पद्धतशीर कट आखला आहे. याला 'ऑपरेशन पिन-कोड' असे नाव देण्यात आले आहे.

ईशान्य भारतास जोडणारा 'सिलीगुडी कॉरिडोर' नावाचा जो २४ किमीचा चिंचोळा भूप्रदेश आहे, त्यावर ताबा मिळविला की आसाम देशापासून तोडणे सहज शक्य आहे. 'चिकन नेक' या नावाने ओळखला जाणारा हा भूप्रदेश नेपाळ आणि बांगलादेश या दरम्यान असून तो देशाच्या संरक्षणाचा विचार करता अत्यंत महत्त्वाचा आहे. चार-पाच लाख मुस्लिमांनी त्या भागावर कब्जा घेतला की, आसाम आणि ईशान्य भारतात आपण हवे ते घडवू शकू, असे शरजील इमामने म्हटले आहे.

बांगलादेशातील पाकिस्तानचे उच्चायुक्त कार्यालय कारवायांचे केंद्र

बांगलादेशातील अत्यंत सक्रीय अशा नेटवर्कचा आधार घेऊन 'आयएसआय' ही संघटना भारतातील आसाम आणि आसपासच्या प्रदेशांमध्ये हिंसाचार आणि असंतोष पसरवण्यासाठी सतत कार्यरत असते. बांगलादेशमधील 'हरकत-उल-बिहारी इस्लाम' (हुजी), 'जमात-ए-इस्लामी बांगलादेशी' या दहशतवादी संघटना आज पण कार्यरत आहेत. सौदी अरेबियासारख्या आखाती राष्ट्रांमधून या उपक्रमांना आर्थिक मदत हवालाद्वारे पुरवली जाते.

'उल्फा आणि 'एमयुएलटीए'ची हातमिळवणी

फुटीरतावादी चळवळींमध्ये गुंतलेले समूह आणि त्यांची वैशिष्ट्ये लक्षात घेता, या चळवळी बांगलादेश आणि पाकिस्तानच्या गुप्तचर संघटनांना गैरफायदा घेण्यासाठी अत्यंत योग्य असल्याचे निदर्शनास येते. या चळवळींमध्ये परकीय नागरिकांचाही समावेश आहे. 'युनायटेड लिबरेशन फ्रंट ऑफ आसाम' (उल्फा) यासारख्या संघटनांसोबतच 'आयएसआय'ने मुस्लीम 'युनायटेड लिबरेशन टायगर्स ऑफ आसाम' (एमयुएलटीए) यांसारख्या स्थानिक पातळीवर उगवलेल्या इस्लामी मूलतत्त्ववादी संघटनांशीही हातमिळवणी केली आहे. ईशान्य भारतामधील 'आयएसआय'च्या कारवायांमध्ये खालील बाबींचा समावेश होतो. स्थानिक अतिरेकी गटांना राज्यामध्ये अंदाधुंदी, हिंसाचार माजवण्यासाठी सक्रीय प्रोत्साहन व मदत दिली जाते. वांशिक आणि धार्मिक भावना भडकावून त्या आधारे नवे वांशिक आणि धार्मिक अतिरेकी गट निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला जातो. अतिरेकी गटांना दारुगोळा, स्फोटके आणि आधुनिक शस्त्रांचा पुरवठा केला जातो. तेलवाहिन्या, दळवळण साधने, रेल्वे, रस्ते आणि अन्य आस्थापनांना हानी पोहोचवली जाते. बांगलादेशी घुसखोरांना 'जिहाद'च्या नावाखाली भडकावणे, खोट्या प्रचाराच्या आधारे हिंदू आणि मुस्लीम समाजामध्ये दुही माजवण्याचा प्रयत्न करणे असे सुरूच असते.

काय करावे?

ईशान्य भारतात फुटीर चळवळ कमी होत असली, तरी फुटीरांचे छोटे गट कायम आहेत व ते संधी मिळताच डोके वर काढतात. त्यांच्या हालचालींवर बारकाईने लक्ष ठेवणे आवश्यक आहे, तरच या फुटीर संघटना समूळ नष्ट होतील. आता या भागात सरकारी यंत्रणा बऱ्यापैकी पोहोचल्या आहेत आणि हळूहळू या भागाचे देशाच्या अन्य भागांशी दळणवळणही वाढू लागले आहे. त्यामुळे या भागातील तरुण मंडळींना फुटीरतेच्या मागणीचे आकर्षण थोडे कमी झाले आहे. अरुणाचल, नागालँड, मिझोराम व आसाममधील अनेक तरुण-तरुणी अलीकडच्या काळात शिक्षणासाठी दिल्ली, मुंबई, पुण्यात येऊ लागले आहेत व त्यांना आपण भारतीय आहोत, याची जाणीव होऊ लागली आहे, पण तरीही अजून बराच पल्ला गाठायचा आहे.

२०१४-२०२० मध्ये ईशान्य भारतात दहशतवाद आधीच्या तुलनेत ९० टक्के कमी झाला आहे. पण, त्याला पुन्हा पुनर्जीवित करण्याचा प्रयत्न सुरू आहे. बांगलादेशी घुसखोरीमुळे अतिरेक्यांच्या हिंसाचारामुळे जर्जर झालेल्या या प्रदेशाच्या दुखण्याकडे गांभीर्याने पाहण्याची आणि परिणामकारक उपाययोजना करण्याची गरज आहे. हिंसक आंदोलने आणि निरपराध लोकांचे जीव घेणारे माथेफिरुंना कठोरपणे मोडून काढले पाहिजे. शस्त्रे खाली ठेवून जर विकासाच्या आणि प्रश्नांच्या सोडवणुकीचा विचार असेल, तर सरकार बोलणी करेल; अन्यथा निव्वळ हिंसेचा मार्ग कोणी स्वीकारत असेल, तर त्यांना कठोरपणे मोडून काढले जाईल, असा कृतिशील संदेश दिला जावा.